

PASAULINIS PARLAMENTINIS KONGRESAS

„PASAULIO ATEITIS“

2023 m. gegužės 12–13 d., Vilnius

II PLENARINĖ SESIJA. DEMOKRATIJOS ATEITIS

Sakartvelo Parlamento narės

Khatia DEKANOIDZE kalba

Kongresas „Pasaulio ateitis“: Sakartvelo eurointegracijos perspektyvos

1. Praėjusiais metais įvyko tikrasis Sakartvelo užsienio politikos kurso posūkis. Po vasario 24 d. Rusijos Federacijos pradėtos plataus masto agresijos prieš Ukrainą, Sakartvelo valdžia padarė savo pasirinkimą ir pradėjo atvirą lošimą su Rusija. Neformali Sakartvelo valdovo Bidzinos Ivanišvilio vyriausybė pradėjo vykdyti antivakarietišką ir antiukrainietišką propagandą.

Kovo mėnesį Sakartvelo Parlamentas bandė priimti labai prieštaringai vertinamą įstatymą dėl užsienio įtakos skaidrumo – orvelišku pavadinimu pavadintą įstatymo projektą, kuris būtų apribojęs žodžio laisvę ir suteikęs valdžiai didelių svertų persekioti nevyriausybinės organizacijas, laisvas asociacijas ir nepriklausomas žiniasklaidos agentūras. Būkime atviri – šis įstatymo projektas neturėjo nieko bendro su užsienio įtaka.

Jei įstatymu iš tiesų būtų buvę siekiama riboti užsienio įtaką, valdžios institucijos būtų ėmusios kovoti su Rusija siejamais propagandiniais balsais, tokiais kaip kraštutiniai dešinieji „Alt-Info“ ir jų politiniu padaliniu „Konservatyvusis judėjimas“. Jei įstatymas būtų turėjęs ką nors bendro su užsienio įtaka, valdžios institucijos būtų siekusios kovoti su dešimtimis Kremliaus finansuojamų organizacijų, kurios atsirado Tbilisyje nuo 2012 m., arba būtų išreiškusios susirūpinimą dėl Konfucijaus instituto, užuot rinkusios vietinį jo vadovą į Parlamentą.

2. Sakartvelas labai siekė kandidatės statuso. Jo negavo dėl vyriausybei daromos Rusijos įtakos. „Sakartvelo svajonė“ neįgyvendino dvylikos rekomendacijų ir dabar atsitraukia nuo visko, ko tik gali. Žmonės tapo tiesioginio vienos politinės partijos bandymo pavogti visos

tautos svajones apie europinę ir euroatlantinę integraciją liudininkais. Žinoma, visi matėme, kaip per pastaruosius metus ir po Rusijos invazijos į Ukrainą viskas vyko palaipsniui, bet vis didėjančiu greičiu. Tačiau tai buvo paskutinis lašas. Dešimtys tūkstančių įvairioms kartoms priklausančių žmonių išėjo į gatves, nes Sakartvelo europiniai siekiai yra istorinio ir senovinio pobūdžio. Ypatingai daug susirinko jaunimo. Kai kurie tai vadina „Z kartos revoliucija“ – lyderių neturinčių jaunimo grupių judėjimu, kurios nežinojo, kas yra Sovietų Sąjunga, užaugo laisvame Sakartvele ir labiau už viską brangina laisvę. Jokių politinių ambicijų neturintys jauni žmonės, kurių širdyse – tik jų šalis, sugebėjo sužlugdyti tai, kas akivaizdžiai buvo Kremliaus operacija. Tai didžiulis istorinis įvykis, kuris privers kiekvieną laisvės priešą gerai pagalvoti prieš kėsinantįs į nepriklausomybę ir demokratiją. Šiems jauniems žmonės tai nebuvo politinė kova; tai buvo kova už išlikimą dėl savęs ir savo ateities. Būtent todėl smurtinis taikių protestuotojų išvaikymas dar labiau juos sukrėtė.

3. Naujausių apklausų duomenimis, 85 proc. kartvelų nori, kad jų šalis taptų Europos ir NATO dalimi. Dauguma kartvelų mato Rusiją kaip grėsmę, tačiau jų nuomonė nėra svarbi partijos „Sakartvelo svajonė“ nariams. Jie pradėjo atvirą antivakarietišką propagandą pačiomis blogiausiomis jos formomis. I. Gharibašvilis dalyvavo Budapešte vykusioje konferencijoje ir vis kartojo homofobiškus ir melagingus pasakojimus apie konservatorius ir patriotizmą.

4. V. Putino sprendimas suteikti Sakartvelo piliečiams bevizį režimą ir atnaujinti skrydžius iš Maskvos į Tbilisį buvo paskutinis lašas. Tai buvo V. Putino apdovanojimas „Sakartvelo svajonei“ ir B. Ivanišviliui už pagalbą skleidžiant propagandą „Visi nori įtraukti Sakartvelą į karą“.

5. Michailo Saakašvilio ir Niko Gvaramijos byla: jokių pokyčių ar europietiško požiūrio į 3-iojo Sakartvelo Prezidento perkėlimą ir Nikos Gvaramijos išlaisvinimą.

6. Dilema – Sakartvelo žmonės yra europiečiai, bet vyriausybė – oligarchinis prorusiškas darinys. Ko turėtų imtis Vakarai, kad geopolitiškai neprarastų Sakartvelo, o kartvelai neprarastų šalies ateities?

Rekomendacijos:

- Asmeninė atsakomybė Sakartvelą į Rusijos orbitą tempiantiems ir antiukrainietišką kampaniją skatinantiems žmonėms.
- Skirtingi požiūriai, taikomi Sakartvelo tautai, o ne vyriausybei; jei Sakartvelui nebus suteiktas Statusas, vadinasi, antivakarietiška propaganda ir represijos ją įstums į Rusijos glėbį.
- Ilgalaikės rinkimų stebėjimo misijos.
- Remti „Sakartvelo svajonei“ oponuojantį „Jungtinį nacionalinį judėjimą“.